

**CONSTITUIREA ROMÂNIEI
MODERNE: FACTORI INTERNI ȘI
INTERNAȚIONALI**

Ion BADEA,
Școala Vede, Teleorman

Rezumat: Aceasta lucrare prezintă situația internă din Principatele Române la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea din punct de vedere al dezvoltării economice. Pentru a înțelege situația din România, este important să se studieze „problema orientală” referitoare la războiul ruso-turc și implicațiile acesteia asupra dezvoltării economice a țării noastre. În această lucrare se subliniază, de asemenea, procesul de modernizare a economiei românești într-o perioadă caracterizată de mari transformări politice.

Cuvinte cheie: dezvoltarea și modernizarea României, Războiul din Crimeea, Congresul de la Paris

1. Introducere

Către sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au avut loc transformări impresionante în plan social și economic. Acea perioadă s-a caracterizat prin erodarea profundă a structurilor feudale, prin apariția întreprinderilor capitaliste și prin atragerea bunurilor autohtone pas cu pas în circuitul european. Ideea naționalismului, ca oriunde în altă parte în Europa, a început să se manifeste cu din ce în ce mai mult elan, transformându-se în visul intelectualilor și în elementul de bază al planurilor de viitor făcute de politicieni. Transformările care au avut loc în trecut, au reprezentat, de fapt, rădăcinile României de azi. Modificările au fost cele responsabile pentru dezvoltarea economică și modernizarea țării noastre. Cum la începutul anului acesta s-au sărbătorit 150 de ani de la unirea

**THE CONSTITUTION OF MODERN
ROMANIA: INTERNAL AND
INTERNATIONAL FACTORS**

Ion BADEA,
Vede Public School, Teleorman

Abstract. This paper presents the internal situation of Romanian principalities in the end of the nineteenth century and the beginning of the twenty century from the economic development point of view. In order to understand the situation of Romania it is important to study the oriental problem regarding the Russian-Ottoman war and it's implications regarding the economic development of our country. In this paper it is also underlined the process of the modernization of Romanian economy in a period of a great political transformation.

Keywords: Romanian development and modernization, The war of Crimea, Paris Congress

1. Introduction

In the 19th and early 20th centuries huge economic and social changes took place, the feudal structures were deeply eroded, the first capitalist enterprises emerged and at the same time Romanian goods were attracted step by step into the European circuit. The national idea, as everywhere else in Europe, was becoming the soaring dream of intellectuals and the underlying element in the plans for the future made by the politicians. These transformations that took place in the past were in fact the roots of the present Romania. The changes were the ones responsible for the economic development and the modernization of our country. As at the beginning of the next year are going to be celebrated 150 years from the unification of Romanian principalities, it is necessary to understand why the year 1859 is so important for the Romanian people.

Principatelor Române, este necesar să se înțeleagă de ce anul 1859 este atât de important pentru poporul român.

2. Contextul istoric de modernizare a României

2.1. Conflictul ruso-turc (1828-1829)

Tratatul de pace din 1829, semnat la Adrianopol (azi Edirne) a condus la încheierea conflictului ruso-turc din 1828-1829. Perioada s-a caracterizat prin lupta acerbă dusă de greci în vederea obținerii libertății. În acest context, suzeranitatea otomană a fost slăbită foarte mult, dar a crescut "protectoratul" Rusiei.

Comerțul a devenit liber, prin urmare, cerealele românilor au început să pătrundă pe piețele europene. Sub Pavel Kiseleff, comandantul trupelor ruse care au ocupat două principate române (1828-1834), au fost introduse Regulamente organice cvasi-identice în Muntenia (1831) și Moldova (1832); până în anul 1859, aceste regulamente au servit ca legi fundamentale (constituții) și au contribuit la modernizarea și omogenizarea structurilor sociale, economice, administrative și politice. Regulamentele organice au adus o organizare modernă și o anumită separare a puterilor publice. Conform acestora, puterea executivă ar fi trebuit să fie exercitată de către un prinț domnitor - ales pe viață de Adunarea Generală Extraordinară - asistat de un consiliu de administrație format din mai mulți miniștri. Puterea legislativă revenea unei adunări generale; cu toate acestea, atât alegătorii, cât și aleșii aparțineau aceleiași clase-cea a boierilor. (<http://www.country-data.com/frd/cs/rotoc.html#ro0193>)

Puterea judiciară reflecta moderna organizare a instanțelor (cursuri de drept, curți de apel, curți supreme). Regulamentele organice prevedeau de asemenea, atât crearea unui corp de avocați,

2. The historical context of the modernization of Romania

2.1. The Russian-Turkish conflict (1828-1829)

The peace treaty of 1829 signed at Adrianople (today Edirne) ended the Russian-Turkish conflict of 1828-1829, which had broken out in the final stage of the war for national liberation fought by the Greeks. In this context, the Ottoman suzerainty was greatly weakened, but it increased Russia's "protectorate."

The trade was freed, so, Romanian cereals began to penetrate European markets. Under Pavel Kiseleff, the commander of the Russian troops that occupied the two Romanian principalities (1828-1834), quasi-identical Organic Regulations were introduced in Wallachia (1831) and Moldavia (1832); until 1859 these Regulations served as fundamental laws (constitutions) and they contributed to the modernization and homogenization of the social, economic, administrative and political structures that had started in the preceding decades. The organic regulations brought in a modern organization and a certain separation of the public powers. The executive power was supposed to be exerted by a reigning prince – elected for life by an extraordinary general assembly – assisted by an administrative council formed of several ministers. The legislative power was incumbent to a general assembly; however, both the electors and the elected belonged to the class of the boyars. (<http://www.country-data.com/frd/cs/rotoc.html#ro0193>)

The judicial power mirrored a modern organization of the instances (law-cours, courts of appeal, supreme courts). The Organic Regulations also stipulated the creation of a corps of lawyers, as well as

precum și a unei instituții a procurorilor cât și simplificarea sistemului de impozitare (acesta se baza, la momentul respectiv, pe impozite individuale și pe cele plătite de către comercianți). Regulamentele au stabilit, de asemenea, lista de posibili domnitori, au creat statul civil și arhivele publice, au organizat administrarea teritoriului, au luat măsuri ce vizau dezvoltarea sistemului de învățământ și au realizat consolidarea relațiilor legislative și instituționale dintre cele două principate. Un capitol din Regulamente reglementa relațiile dintre proprietarii de pământ și forța de muncă alcătuită din țărani, ținând cont mai ales de interesele celor din urmă și punând accent pe necesitatea de creștere masivă a producției de cereale și având în vedere necesitatea integrării Principatelor în ciclul economic mondial. A fost de asemenea realizată modernizarea armatei naționale, generalul Kisseleff având grijă să includă un număr important de ruși în rândul ofițerilor comandanți.

Prin urmare, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, Principatele Române au început să se distanțeze de la sine de lumea orientală și să pătrundă armonios în spațiul spiritual din Europa de Vest. Idei, curente, atitudini din Vest au fost mai mult decât binevenite în România, care era supusă unui proces ireversibil de modernizare. Conștientizarea faptului că toți românii aparțin aceleiași națiuni era generalizată și uniunea într-un singur stat independent a devenit idealul tuturor românilor. (Cristescu, Păsăilă, Teodorescu și Tomi, 1998)

2.2. Războiul din Crimeea (1853-1856)

În 1848, cunoscut drept „anul Revoluțiilor Europene”, în Moldova și Țara Românească au izbucnit revolte. În Moldova, starea de revoltă a fost suprimată repede, dar în Țara Românească revoluționarii au preluat puterea și au

the prosecutors' institution and organized the public finances and the taxation system by simplifying it (the latter was based, at that time, on the individual tax and the tax paid by the merchants). It also established the reigning prince's fixed civil list, created the civil state and the public archives, organized the country and the commune administration, took measures aiming at developing the education system and achieved a legislative and institutional strengthening of the relations between the two countries. A chapter regulated the relations between landlords and forced labor peasants, taking into account mainly the interests of the former and expressing the necessity of a massive increase of the cereal production, having in view the integration of the Principalities in the world economic circulation. The renewal of the national army was also achieved, but general Kisseleff took care of including a quite important number of Russian officers among the commanders.

Therefore, in the first half of the 19th century, the Romanian principalities began to distance themselves from the Oriental Ottoman world and tune into the spiritual space of Western Europe. Ideas, currents, attitudes from the West were more than welcome in the Romanian world, which was undergoing an irreversible process of modernizations. Now the awareness that all Romanians belong to the same nation was generalized and the union into one single independent state became the ideal of all Romanians. (Cristescu, Păsăilă, Teodorescu and Tomi, 1998)

2.2. The war of Crimea (1853-1856)

In 1848, known as the year of European Revolutions, Moldavia and Wallachia fell into revolt. In Moldavia the unrest was quickly suppressed, but in Wallachia the revolutionaries took power and governed during the summer. This subject is not

guvernat pe perioada întregii veri. Acest subiect nu va fi prezentat cu detalii, reprezentând o chestiune foarte importantă, care va fi dezbătută într-o altă lucrare.

Ulterior, războiul din Crimeea (1853-1856) a contribuit la apariția unor modificări esențiale. După revoluția din 1848, una dintre principalele sale consecințe a fost dezvoltarea unei puternice mișcări unioniste în Moldova și țara Românească. Această mișcare a fost susținută și de peste hotare de activitatea neobosită a unor zeci de lideri ai revoluției din 1848, exilați, care au reușit să dea o dimensiune internațională problemei românilor.

2.3. Congresul de la Paris (1856)

Congresul de la Paris s-a axat pe problema românilor. Prin Tratatul de la Paris, Moldova și Muntenia au fost luate sub protecția celor șapte mari puteri, în timp ce protectoratul exclusiv din Rusia a fost anulat. O altă decizie adoptată de către Congres în favoarea românilor a constat în internaționalizarea Dunării și restituirea părții de Sud a Basarabiei către Moldova. Dimpotrivă, marile puteri nu au reușit să ajungă la un acord cu privire la problema unirii Principatelor, ca urmare a faptului că Imperiul Otoman și Austria au votat împotriva. Cu toate acestea, a fost găsită o soluție de compromis: o decizie în acest sens, a fost amânată. (Pascu, 1974)

2.4. Conferința de la Paris (1858)

Conferința marilor puteri, reunite la Paris, în timpul verii din 1858, a căutat adoptarea unei soluții de compromis. Cele două țări s-au numit Principatele Unite, dar a fost menținută separarea lor (doi domnitori, două guverne, două administrații).

3. Constituirea României moderne

La baza constituirii României moderne a

going to be presented with details, as it is a very important matter, which is going to be debated in a separate paper.

Afterwards, the war of Crimea (1853-1856) was to contribute to the appearance of essential changes. After the revolution of 1848, one of its main consequences was the development of a powerful unionist movement in Moldavia and Wallachia. This movement was also supported from abroad by the tireless activity of some dozens of exiled leaders of the 1848 revolution who managed to give an international dimension to the Romanian issue.

2.3. Paris Congress (1856)

The Paris Congress focused on the Romanian issue. By means of the Paris treaty, Moldavia and Wallachia were submitted to the collective guarantee of the seven great powers, while the exclusive protectorate of Russia upon them was cancelled. The internationalization of the Danube and the restitution of the South of Basarabia to Moldavia represented other decisions adopted by the Congress in favor of the Romanians. On the contrary, the big powers did not manage to reach an agreement concerning the problem of the union of the Principalities, as the Ottoman Empire and Austria were against it. However, a compromise solution was reached: a decision in this respect was postponed. (Pascu, 1974)

2.4. Paris Conference (1858)

The Conference of the guaranteeing Powers, reunited in Paris during the summer of 1858, looked for a compromise solution. The two countries were called the United-Principalities but their separation was maintained (two reigning princes, two governments, two assemblies and two administrations).

stat alegerea lui Alexandru Ioan Cuza. În lipsa a unui prinț străin, Cuza a fost ales domn al Moldovei (Moldova), pe 5 ianuarie 1859 și în Valahia (Țara Românească), pe 24 ianuarie 1859. Astfel, colonelul A.I. Cuza a realizat o uniune de facto a celor două principate românești.

Cuza nu a fost un politician diplomat, și nici nu a fost purtătorul vreunei tradiții regale, dar a știut cum să își aleagă în mod inteligent miniștrii, fiind gata să primească sfaturi la nevoie. Imediat el a câștigat avizul sultanului pentru un parlament unificat, având o multitudine de sarcini complexe. Așadar, Cuza a fost reprezentantul expresiei politice a României unificate, fiind ales pe viață. (<http://www.economicexpert.com>)

Prințul s-a dovedit a fi energic. El a obținut, prin intermediul insistențelor și perseverenței, acordul marilor puteri cu privire la uniunea politică și administrativă a Principatelor. Conferința de Constantinopol a reprezentanților marilor puteri (septembrie 1861) a respectat dorința domnitorului Cuza, dar cu condiția ca această uniune a celor două principate să fie valabilă doar în timpul domniei sale. România prin urmare exista ca și stat unitar.

Domnia lui Cuza a fost o perioadă de reforme în toate domeniile. Procesul de modernizare a fost unul intens. Asistat de către consilierul său, Mihail Kogalniceanu, Cuza a inițiat o serie de reforme care au contribuit la modernizarea societății românești și implicit a structurilor statului. Dintre acestea enumerăm:

- *Legea averilor mănăstirești* (1863). Probabil mai mult de un sfert din terenurile agricole românești erau controlate de către Biserica Ortodoxă Greacă, ce oferea sprijin material călugărilor din așezări sfinte cum ar fi Muntele Athos și Ierusalim, ceea ce reprezenta o cheltuială substanțială din sumele care ar fi putut să ajungă la

3. The constitution of modern Romania

At its basis we can observe that it stays the election of Alexandru Ioan Cuza. In default of a foreign prince, Cuza was elected prince of Moldavia (Moldova) on January 5, 1859 and of Wallachia (Țara Românească) on January 24, 1859. Thus Colonel A. I. Cuza achieved a de facto union of the two Romanian principalities.

Cuza was not a diplomatic politician, and lacked the traditional royal background, but he knew how to choose progressive ministers and had an intelligent ear for advice. Immediately he gained the sultan's assent to a single unified parliament and cabinet for his lifetime, in recognition of the complexity of the task. Thus he was the political embodiment of a unified Romania, for his lifetime. (<http://www.economicexpert.com>)

The prince proved to be energetic. He obtained, through insistences and statements, the agreement of the Powers concerning the administrative and political union of the Principalities. The Constantinople Conference of the representatives of the guaranteeing Powers (September 1861) complied with the wish of the prince, but on the condition that this union achieved by the two countries should be valid only during his reign. Romania existed henceforward as a unitary State.

Prince Cuza's reign was also a period of reforms in all fields. The modernization was much intensified. Assisted by his councilor Mihail Kogalniceanu, Cuza initiated a series of reforms that contributed to the modernization of Romanian society and of state structures, including:

- *The law of monastery estates*, secularizing monastic assets (1863). Probably more than a quarter of

bugetul statului. Cuza a hotărât exproprierea acestor terenuri, având sprijinul Parlamentului. El a oferit o compensație Bisericii Ortodoxe Grecești, dar patriarhul a refuzat să negocieze. Aceasta a fost o greșală: după mai mulți ani, guvernul român a retras oferta de compensare și nu a mai plătit bisericii nicio despăgubire. Prin urmare, veniturile statului au crescut, fără a fi nevoie de adăugarea vreunei poveri fiscale suplimentare. (Giurescu, 1970)

- **Reforma agrară** a constat în ștergerea datoriilor țăranilor către feudali, pe lângă redistribuirea unor terenuri (1864). Această reformă nu a avut succesul scontat. În încercarea de a crea o bază solidă de sprijin printre țărani, Cuza curând s-a trezit implicat într-un conflict cu boierii conservatori. Un proiect liberal de lege care acorda taranilor titlul de proprietate asupra terenului muncit nu a fost aprobat. Apoi, conservatorii au răspuns cu un proiect de lege care a șters datoriile țăranilor, dar a acordat boierilor titlul de proprietate asupra terenurilor agricole. Cuza s-a opus acestei legi și a adoptat o atitudine similară lui Napoleon III. A urmat un plebiscit cu scopul modificării Constitutiei. Planul său de a realiza un sufragiu universal masculin și de a conduce prin decrete a votat, existând un scor de 682621 la 1307. (<http://www.lib.msu.edu>) Cu noile puteri dobândite, Cuza a promulgat legea Agrară. Conform acesteia, țăranilor le revenea dreptul de proprietate asupra terenului lucrat. În cazul în care nu ar fi fost suficient teren disponibil pentru aplicarea legii, în vederea oferiți de compensații boierilor, urmau a fi folosite terenuri ale statului (confiscate de la mănăstiri). Efortul lui Cuza de a crea o alianță a taranilor prosper a eșuat. Mulți țărani au ajuns să dețină mici ferme ce aveau la bază teren de calitate

Romania's farmland was controlled by untaxed Greek Orthodox "Dedicated Monasteries", which supported Greek monks in shrines like Mount Athos and Jerusalem but were a substantial drain on state revenues. Cuza got his parliament's backing to expropriate these lands, with the backing of the parliament. He offered compensation to the Greek Orthodox Church, but the Patriarch refused to negotiate. This was a mistake: after several years, the Romanian government withdrew its offer and no compensation was ever paid. State revenues thereby increased without adding any domestic tax burden. (Giurescu, 1970)

- **The Agrarian Reform**, liberating peasants from the last feudal duties, freeing their movements and redistributing some land (1864). This was less successful. In attempting to create a solid support base among the peasants, Cuza soon found himself in conflict with conservative boyars. A Liberal bill granting peasants title to the land they worked was defeated. Then Conservatives responded with a bill that ended all peasant dues and responsibilities, but gave landlords title to all the land. Cuza vetoed it, and then held a plebiscite to alter the constitution, in the manner of Napoleon III. His plan to establish universal male suffrage, together with the power of the prince to rule by decree, passed by a vote of 682,621 to 1,307. (<http://www.lib.msu.edu>) With his new plenary powers, Cuza then promulgated the Agrarian Law. Peasants received title to the land they worked, while landlords retained ownership of one third. Where there was not enough land available to create workable farms under this formula, state lands (from the confiscated monasteries) would be used to give the boyars compensation. Cuza

inferioară, de cele mai multe ori parcelele fiind împrăștiate. Țăranii nu au fost mulțumiți de distribuție, întrucât boierii au reușit să păstreze cele mai bune terenuri; s-a folosit fondul de compensare pe post de capital, ceea ce a condus la apariția unei clase bogate de boieri ce practicau așa-numita agricultură capitalistă. În același timp, boierii au început să fie împotriva măsurilor luate de Cuza.

În ciuda încercărilor cabinetului Lascăr Catargiu de a determina existența unei perioade de tranziție în care să fie menținute unele corvezi, reforma lui Cuza a marcat dispariția ideii de clasă a boierilor văzută drept un grup privilegiat, și a condus la canalizarea energiilor în direcția capitalismului și industrializării.

În această perioadă, țăranii aveau nevoie de ajutor pentru a supraviețui; în vederea obținerii unor recolte mulțumitoare, aceștia erau nevoiți să utilizeze terenuri suplimentare care aparțineau foștilor lor boieri. În acest sens, ei trebuiau să plătească sume enorme. De asemenea, societatea românească se confruntau la acea dată cu o lipsă de instituții de credit, prin urmare țăranii care aveau nevoie de împrumuturi, adesea plăteau ratele cămătărești, fie boierilor, fie negustorilor evrei, care reprezentau atunci singurele surse de bani din zonele rurale, deoarece aici nu existau bănci. După ce cădeau în capcana împrumuturilor, țărani observau că de fapt erau captivii condițiilor creditării care difereau puțin de șerbia de care recent scăpaseră.

Un astfel de sistem a condus la perpetuarea inegalităților atât economice, cât și politice. Reala reformă și-a făcut simțită apariția în România abia după revolta țărănească din 1907, un eveniment care a arătat

failed in his effort to create an alliance of prosperous peasants and a strong Liberal prince. Many peasants ended up with smaller farms made up of inferior land in scattered plots. Peasants were not satisfied with the distribution, and landlords managed to keep the best land; they used the compensation fund as investment capital and the boyar class emerged with new wealth from capitalist agriculture. At the same time, the landlords resented Cuza's actions.

Despite the attempts by Lascăr Catargiu's cabinet to force a transition in which some *corvées* were to be maintained, Cuza's reform marked the disappearance of the boyar class as a privileged group, and led to a channeling of energies into capitalism and industrialization.

In order to have enough land to raise the crops the peasants needed to survive; most peasants had to pay high rents to use additional land that was now owned outright by their former boyar masters. There was also an absence of credit institutions, and peasants needing loans often found themselves paying usurious rates, sometimes to boyars and sometimes to Jewish merchants who often were the only sources of ready cash in rural areas since there were no banks. Once they fell behind in payments, peasants found themselves trapped in conditions which differed little from the serfdom that they had recently escaped.

Such a system perpetuated both economic and political inequality.

Real reform did not come to Romania until after the great peasant revolt of 1907, an event that demonstrated the depths of misery and dissatisfaction in rural areas. (Panaitescu, 1990)

lumii întregi mizeria și nemulțumirea din zonele rurale. (Panaitescu, 1990)

- **Codul penal și Codul civil** (1864)
- **Legea educației**, care a instituit învățământul obligatoriu public, fără taxă de școlarizare, (1864)
- A fondat **Universitatea din Iasi** (1860) și **Universitatea din București** (1864)
- **A modernizat armata română**, beneficiind de o relație de colaborare cu Franța. În 1859 împăratul francez, Napoleon III, a trimis într-o misiune de zece ani, instructori militari și specialiști în Principatele Unite. Ei au instruit prima armata română și au dirijat acțiunea de construire a fabricilor și turnătoriilor pentru fabricarea de armament, echipamente, artilerie, precum și alte materiale de război. Napoleon III a acceptat ofițeri moldoveni și munteni în academiile militare franceze de la St. Cyr, Metz, Brest, și SAUMUR. Cuza a încheiat, de asemenea, acorduri de cooperare militară cu Belgia și Serbia, în urma cărora acestea furnizau Principatelor Unite mai multe tipuri de armament. Cuza a trimis militari pentru a observa modul în care se desfășoară conflictele armate în întreaga lume, inclusiv în America în timpul războiului civil. (<http://www.country-data.com>)

Cuza a fost un mare lider, dar în același timp, a fost un om remarcabil. Popularitatea sa, însă a avut de suferit ca urmare a unui scandal legat de amanta sa și ca urmare a problemelor legate de buget. Cuza a fost obligat de așa-numita coaliție monstruoasă să abdice. Din coaliție făceau parte conservatorii și liberalii radicali. La ora patru, în dimineața de 22 februarie 1866, o trupa de militari conspiratori a pătruns în palat, și l-a obligat să semneze documentul care atesta abdicarea. A doua zi l-au condus în condiții de siguranță dincolo de frontieră și l-au escortat până în Austria, de unde nu

- **The Criminal Code and the Civil Code** (1864)
- **The Education law**, establishing tuition-free but compulsory public education (1864)
- **The founding of the University of Iasi** (1860) and the **University of Bucharest** (1864)
- **Development of a modern, Europeanized army for Romania**, under a working relationship with France. In 1859 the French emperor, Napoleon III, sent a ten-year military mission of instructors and specialists to the United Principalities. They trained the first Romanian army and directed the construction of factories and foundries to manufacture arms, equipment, ordnance, and other war matériel. Napoleon III accepted Moldavian and Walachian officers into French military academies at St. Cyr, Metz, Brest, and Saumur. Cuza also established programs of military cooperation with Belgium and Serbia, and these programs supplied the United Principalities with several types of armaments. Cuza sent military attachés to observe combat around the world, including the battles of the American Civil War. (<http://www.country-data.com>)

Cuza was a great leader, but in the same time he was a human. A personal scandal involving his mistress and the budget problem eroded his popularity. Cuza was forced to abdicate by the so-called *Monstrous coalition* of Conservatives and radical Liberals. At four o'clock on the morning of February 22, 1866, a band of military conspirators broke into the palace, and compelled the prince to sign his abdication. On the following day they conducted him safely across the frontier and escorted him into Austria. He never returned.

His successor Prince Karl of Hohenzollern-

s-a mai întors niciodată.

Succesorul său, Prințul Karl de Hohenzollern-Sigmaringen a fost proclamat drept regele Carol I de România, pe 26 martie 1866. În mod ironic, un prinț străin având legături cu o importantă casa regală, legitimizând independența românilor, a fost unul dintre obiectivele liberale în revoluția din 1848. (Http://www.economicexpert.com) În pofida participării lui Ion Brătianu și a altor viitori lideri ai Partidului Liberal în abdicarea lui Cuza, acesta din urmă a rămas un erou pentru aripa radicală și republicană, care, ca francofonă, a avut un motiv suplimentar de a se opune unui monarh prusac; astfel, au avut loc revolte anti-Carol în București în timpul războiului franco-prusac, precum și lovitura cunoscută sub numele de Republica de la Ploiești, în august 1870, conflictul fiind soluționat printr-un compromis între Brătianu și Carol, ce presupunea un influent cabinet liberal. (www.wikipedia.org)

Domnia prințului - și, începând cu anul 1881, cea a Regelui Carol I a fost lungă și benefică pentru țară. Procesul de modernizare a fost intensificat. În scopul modernizării țării, Carol a supervizat modul în care economia a funcționat. În această perioadă, au avut loc mari transformări, cum ar fi:

- construcția de căi ferate a contribuit atât la progresul economic, cât și la integrarea europeană a țării.
- A fost adoptată în anul 1887 o lege cu scopul de a încuraja dezvoltarea industriei.
- Extracția de petrol a crescut spectaculos. În ajunul primului război mondial, România a fost cea de-a patra producătoare de ulei (după Statele Unite, Rusia și Mexic). Carol a urmărit transformarea economiei românești într-una competitivă, astfel încât să poată sta la baza unei dezvoltări reale și să fie

Sigmaringen was proclaimed king as Carol I of Romania on March 26, 1866. Ironically, a foreign prince with ties to an important princely house, legitimizing Romanian independence, had been one of the Liberal aims in the revolution of 1848. (<http://www.economicexpert.com>) Despite the participation of Ion Brătianu and other future leaders of the Liberal Party in the overthrow of Cuza, he remained a hero to the radical and republican wing, who, as Francophiles, had an additional reason to oppose a Prussian monarch; anti-Carol riots in Bucharest during the Franco-Prussian War and the coup attempt known as the *Republic of Ploiești* in August 1870, the conflict was eventually resolved by the compromise between Brătianu and Carol, with the arrival of a prolonged and influential Liberal cabinet. (www.wikipedia.org)

The reign of the prince – and, since 1881, that of the King Carol I was long and beneficial for the country. The modernization process was intensified. In order to modernize the country, Carol supervised the way economy was working. In this period, were made great transformations, such as:

- The building of railways contributed to the economic progress and to the European integration of the country.
- A law aiming at encouraging the development of industry was adopted in the year 1887.
- The oil extraction spectacularly increased. On the eve of First World War, Romania was the fourth oil producer (after the United States, Russia and Mexico). Carol wanted for the Romanian economy to become a competitive one in order to achieve a great development and in order to be capable of creating real national competitive advantage. (Rogojanu, Badea, Tarța, 2008)
- Important progresses were also achieved

capabilă să creeze un avantaj competitiv național real. (Rogojanu, Badea, Tarța, 2008)

- Au fost, de asemenea realizate importante progrese în domeniul culturii. În 1866 a fost creată Societatea Literară Română, care în 1867 a devenit Societatea Academică Română și, în final, în 1879 Academia Română.
- Noua Constituție a fost promulgată în 1866 și a fost în uz până în 1923, proclamând România monarhie constituțională.
- Lupta românilor de a obține pe deplin independența de stat a fost parte a mișcărilor, care au avut loc în partea de sud-est a Europei - sârbi, maghiari, muntenegreni, bulgari, albanezi - pentru a tăia ultima legătură cu Imperiul Otoman. Într-un cadru internațional favorabil - în 1875 criza orientală a izbucnit din nou, iar războiul ruso-turc a început în aprilie 1877 - România și-a declarat independența de stat pe mai 9 / 21, 1877.

Guvernul condus de Ion C. Brătianu, în care Mihail Kogălniceanu a avut funcția de ministru de externe, a decis, la cererea de ajutor a rușilor, să se alăture forțelor ruse pe câmpul de luptă din Bulgaria. O armată română, sub comanda directă a Printului Carol I, a trecut Dunărea și a participat la asediul de la Plevna; rezultatul a fost predarea armatei otomane condusă de Osman Pașa (10 decembrie 1877). Rusia a încălcat Convenția semnată la 4 aprilie 1877 și a forțat România să-i cedeze județele Cahul, Bolgrad și Ismail din sudul Basarabiei. La 14/26 martie 1881, România s-a proclamat regat iar Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen a fost încoronat ca rege al României. După ce a și-a câștigat independența, România a devenit statul mamă către care se îndreptau ochii tuturor românilor care trăiau în zone aflate încă sub ocupația străină. Românii din Bucovina și din Basarabia s-au confruntat cu o politica

in the cultural field. The Literary Romanian Society was created in 1866. It became the Academic Romanian Society in 1867 and, finally, the Romanian Academy in 1879.

- The new Constitution was promulgated in 1866 and was in use until 1923, proclaimed Romania a constitutional monarchy.
- The struggle of the Romanians to achieve full state independence was part of the movements that took place with other peoples in the south-east of Europe - Serbs, Hungarians, Montenegrins, Bulgarians, Albanians - to cut off their last ties to the Ottoman Empire. Within a favorable international framework - in 1875 the Oriental crisis broke out again and the Russo-Turkish war started in April 1877 - Romania declared its full state independence on May 9/21, 1877.

The government led by Ion C. Brătianu, in which Mihail Kogălniceanu served as Foreign Minister, decided, upon the Russian request for assistance, to join the Russian forces that were operative in Bulgaria. A Romanian army, under the personal command of Prince Carol I, crossed the Danube and participated in the siege of Plevna; the result was the surrender of the Ottoman army led by Osman Pasha (December 10, 1877). Russia violated the convention signed on April 4, 1877 and forced Romania to cede the Cahul, Bolgrad and Ismail counties of Southern Basarabia. On March 14/26, 1881, Romania proclaimed itself a kingdom and Carol I of Hohenzollern-Sigmaringen was crowned King of Romania. After gaining its independence, the Romania state was the place to which the hopeful eyes of all Romanians who lived on the lands still under foreign occupation turned. The Romanians in Bucovina and in Basarabia were facing a systematic policy of assimilation into the German and Russian worlds, respectively. Immigration of

sistematica de asimilare în lumea germană și rusă, respectiv.(Cristescu, Păsăilă, Teodorescu, și Tomi, 1998)

În general, putem spune că perioada cuprinsă între 1878 și 1914 a fost una de progres pentru România. Politica a fost concentrată în jurul a două mari partide – cel Conservator (Lascar Catargiu, PP Carp, Gh.Grigore Cantacuzino, Titu Maiorescu ș.a.) și cel Liberal (Ion C. Bratianu, Dimitrie A. Sturdza, Ion IC Bratianu ș.a.). Acestea au venit alternativ la putere și acest lucru a devenit trăsătură caracteristică a politicii din epocă. Din punct de vedere economic, România a cunoscut o dezvoltare în această perioadă, regele fiind preocupat de bunăstarea națiunii.

Reforma începută de Cuza a fost, într-adevăr, continuată de Carol I și apoi de Ferdinand. La sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au fost identificate perioade importante pentru modernizarea României din punct de vedere economic, social și politic.

Bibliografie

- Bobango, G.J., 1979 "The Emergence of the Romanian National State", (Boulder)
- Cristescu, O., Păsăilă, V., Teodorescu, B., and R. Tomi, 1998, "Istoria românilor. Epoca modernă și contemporană" (Editura Didactică și Pedagogică, București)
- Giurescu, C.C., 1970, "Viata și opera lui Cuza Vodă", 2nd edition (Bucuresti)
- Panaitescu, P., 1990, "Istoria românilor", (Editura Didactică și Pedagogică, București)
- Pascu, S., 1974, "Istoria României. Compendiu", ediția a III-a revăzută și adăugită, (Editura Didactică și Pedagogică, București)

foreign peoples was directed to their territory.(Cristescu, Păsăilă, Teodorescu, and Tomi, 1998)

But, in general, we can say that the period between 1878 and 1914 was one of progress for Romania. Politics got polarized around two huge parties - the conservative one (Lascar Catargiu, P.P. Carp, Gh. Grigore Cantacuzino, Titu Maiorescu, a.o.) and the liberal one (Ion C. Bratianu, Dimitrie A. Sturdza, Ion I.C. Bratianu, a.o.). They alternatively came to power and this became the characteristic trait of the epoch's politics. From the economical point of view, Romania knew a development in this period, as the king was preoccupied by the wellness of nation.

The reform started by Cuza was indeed continued by Carol I and after by Ferdinand. The end of the 19th century and the beginning of the 20th were the periods to mark the modernization of Romania from economic, social and political point of view.

Bibliography

- Bobango, G.J., 1979 "The Emergence of the Romanian National State", (Boulder)
- Cristescu, O., Păsăilă, V., Teodorescu, B., and R. Tomi, 1998, "Istoria românilor. Epoca modernă și contemporană" (Editura Didactică și Pedagogică, București)
- Giurescu, C.C., 1970, "Viata si opera lui Cuza Vodă", 2nd edition (Bucuresti)
- Panaitescu, P., 1990, "Istoria românilor", (Editura Didactică și Pedagogică, București)
- Pascu, S., 1974, "Istoria României. Compendiu", ediția a III-a revăzută și adăugită, (Editura Didactică și Pedagogică, București)
- Rogojanu A., Badea L., Tarța M., 2008,

- Rogojanu A., Badea L., Tarța M., 2008, “The Competitive Advantage în the Context of Globalization, Analele Universității C-tin Brâncuși nr. 1 (Editura Academică Brâncuși)
- Sowards, S., W., “Twenty-five lectures on modern Balkan history (The Balkans în the age of nationalism)”, <http://www.lib.msu.edu>
- <http://www.country-data.com/frd/cs/roto.html#ro0193>
- <http://www.economicexpert.com>
- www.wikipedia.org
- “The Competitive Advantage in the Context of Globalization, Analele Universității C-tin Brâncuși nr. 1 (Editura Academică Brâncuși)
- Sowards, S., W., “Twenty-five lectures on modern Balkan history (The Balkans in the age of nationalism)”, <http://www.lib.msu.edu>
- <http://www.country-data.com/frd/cs/roto.html#ro0193>
- <http://www.economicexpert.com>
- www.wikipedia.org